

gična oseba po Aristotelovem nauku o tragediji ter prematra slične tragične osebe v svetski književnosti. Z junaki svetovnih dram primerja Marković Bogovičevega Stepana ter spozna, da bi drugim osebam, ne Stepanu dolikovalo tragično prvenstvo. Nazadnje preiskuje, je li se posrečilo starim in modernim pesnikom pokazati zares tragičnega Edipa in Oresta, in pride do sklepa, »da je odviše grozan »hamartema« ubojice očeva ili majčina, no da bi mogao pobudjivati doista tragičku samilost i tragični strah, nekmoli priversti još i do katarze ovih čuvstvava«; zakaj, kar ni etično, ni estetično, tragično.

Fr. Ilešič.

L. N. Tolstoj, von Eugen Zabel. Leipzig, Berlin u. Wien. 1900. Verlag von Seemann und der Gesellschaft für graph. Industrie. 152 strani. — To je najnovejša nemška študija o slavnem Tolstem. Zabel opisuje jako zanimivo vse življenje in literarno delovanje ruskega romanopisca in filozofa od njegove mladosti do današnjih dni. Zabel je bil seveda sam obiskal Tolstega v Jasni Poljani, kamor roma leto za letom nebroj raznih pisateljev in kritikov. Zabel se ne more dovolj načuditi duševni svežosti 70letnega Tolstega. Knjiga je tudi ilustrovan.

Franjo barun Trenk i njegovi panduri. Istorická razprava. Napisao dr. Ferdo pl. Šišić. Zagreb. Dionička tiskara. 1900. 195 str. Cena 1 K 50 h. Učeni pisatelj opisuje v tej knjigi na podlagi zgodovinskih aktov in memoarov najpopularnejšega junaka lepe Slavonije, barona Trenka, ki živi še danes v hrvaški narodni pesmi in poeziji. Preteklega leta je minilo 150 let, odkar je umrl v spielberški trdnjavi v Brnu tragični junak Trenk, ki sicer ni bil Hrvat po rojstvu, pa se je vendar boril za svojo domovino Hrvatsko. Monografija je zasnovana na široki zgodovinski podlagi in je radi tega jako poučna tudi za Slovence.

Upodabljajoča umetnost

Dve novi sliki Groharjevi. G. Ivan Grohar je ravnokar dovršil dve novi oljnati sliki, ki jih je bil razstavil preteklega meseca v »Mestnem domu«. Prva je sv. Štefan, papež in mučenik, ki pride v farno cerkev Ribniško. Sv. Štefan plava, s palijem odet, proti »nebu«. Slikar se je z umetniškim taktom izognil prozajski šabloni, da bi bil svetniku naredil obligatni nimbus v podobi svetlega obroča okoli glave s tem, da obseva vso zgornjo postavo papeževo tisti značilni žar. Ta svetloba reflektuje na vsej podobi tako, da se vidi svetnik v pravi plastiki. Posebno gube njegovega plašča so docela naravne. Z višav je prišel mučeniku naproti angel, nesoč mu lovorov venec, da mu ga dene na glavo, v levičo svetnikovo pa mu ponuja oljko. Pod svetnikom se izgublja zemlja s silhuetami Rima v somraku, kar čini lep kontrast k zgornji svetlobi. Eden angel pa nese knjigo, na kateri stoji Štefanova tiara. Vsa podoba v naravni velikosti napravi na gledalca najugodnejši vtisk in je res pravi umotvor. — Poleg sv. Štefana je razstavil umetnik dokolenski moški portret (V. Holza) v naravni velikosti in moderno izveden.

A. Aškerc.